

ที่ สศ ๐๐๐๑/ ๐๗๒

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐
อาคารรวมหน่วยราชการ ชั้น ๒ และ ๓ กทม. ๑๐๒๑๐

๒๖ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง "การดำเนินการของรัฐต่อการคิดค่าความเสียหายจากประชาชนในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อน"

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการศึกษาภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกมาเป็นลำดับอย่างมีความต่อเนื่อง และได้จัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง "การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับปัญหาที่เกิดจากภาวะโลกร้อน" เสนอต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว แต่เนื่องจากประเด็นปัญหาที่จะเกิดจากภาวะโลกร้อน เป็นปัญหาใหญ่ซึ่งทั่วโลกให้ความสนใจและร่วมมือกันเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมถึงประเทศไทยเองก็เริ่มตระหนัก ถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากภาวะโลกร้อน ดังนั้นเพื่อเป็นการติดตามผลกระทบอันเกิดจากภาวะโลกร้อนต่อจากการเสนอความเห็นต่อรัฐบาล คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงได้ดำเนินการศึกษาหลักการคิดค่าเสียหายจากการทำให้ภาวะโลกร้อนของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช พร้อมประมวลจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ได้พิจารณาผลการศึกษาดังกล่าว และมีมติให้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี เรื่อง "การดำเนินการของรัฐต่อการคิดค่าความเสียหายจากประชาชนในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อน" โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. รัฐบาลควรเร่งดำเนินการให้มีการทบทวนงานวิจัยว่าด้วยความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อมของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากยังขาดความสมบูรณ์และไม่เป็นที่ยอมรับของนักวิชาการ โดยให้ยุติการนำผลการศึกษาวินิจฉัยดังกล่าว มาใช้ฟ้องร้องดำเนินคดีกับราษฎร และให้นำผลวิจัยดังกล่าวเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และจัดประชาพิจารณ์ เพื่อให้เกิดข้อตกลงร่วมกัน

/ รวมทั้งให้...

รวมทั้งให้ใช้กรณีการจับกุมดำเนินคดีกับราษฎรที่อุทยานแห่งชาติเขาปู่ - เขาย่า และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเทือกเขาบรรทัด จังหวัดตรังและจังหวัดพัทลุง มาเป็นกรณีศึกษาเพื่อให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับองค์กรในกระบวนการยุติธรรมได้ทบทวนและใช้ผลการศึกษาวิจัยที่ยังไม่มีข้อยุติทางวิชาการหรือไม่สมบูรณ์อย่างระมัดระวัง รวมถึงไม่นำมาบังคับใช้กับประชาชนของตนเอง

๒. รัฐบาลควรดำเนินการให้มีการถอนฟ้องคดีแพ่งที่อยู่ระหว่างดำเนินคดีเรียกค่าเสียหายจากประชาชนที่เป็นเกษตรกร ที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนและยุติการบังคับคดีในรายที่ศาลมีคำพิพากษาแล้ว

๓. รัฐบาลควรดำเนินการให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติตามนโยบายโฉนดชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการรักษาและฟื้นฟูป่า พร้อมกับการแก้ไขปัญหาการซ้อนทับระหว่างที่ดินของรัฐกับที่ดินของราษฎร และนโยบายส่งเสริมให้ชุมชน ประชาชน เป็นพันธมิตรในการรักษาป่าและทรัพยากรธรรมชาติโดยรวมอย่างเคร่งครัด และต้องทำหน้าที่ในฐานะที่ประเทศไทยมีพันธกรณีทางพิธีสารเกียวโต ในการส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยทำแผนการรักษาพื้นที่ป่าและฟื้นฟูป่าภายใต้หลักการว่า "การรักษาป่าที่ดีที่สุด คือ การสร้างพันธมิตรให้มากที่สุด"

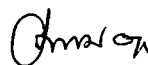
๔. รัฐบาลควรส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา ดำเนินการศึกษาและพัฒนาองค์ความรู้และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยความร่วมมือระหว่างชุมชน ส่วนราชการ ภาคประชาสังคม และภาคีที่เกี่ยวข้องซึ่งมีต้นแบบการพัฒนาที่ประสบความสำเร็จจำนวนมากในทุกภาคของประเทศ

๕. รัฐบาลควรมีนโยบายการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ปัญหาโลกร้อน ให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้รับทราบข้อมูลที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ สามารถเข้าใจถึงสาเหตุการเกิดภาวะโลกร้อน ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนได้ตระหนักต่อปัญหา และร่วมมือในการแก้ไขปัญหาโลกร้อนอย่างถูกต้อง

(รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหากผลการพิจารณาเป็นประการใด ขอได้โปรดแจ้งให้ทราบในโอกาสแรกด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายโคทม อารียา)

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โทร. ๐ - ๒๑๔๑-๓๑๙๓

โทรสาร ๐ - ๒๑๔๓ - ๙๗๑๒

ความเห็นและข้อเสนอแนะ
ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เรื่อง "การดำเนินการของรัฐต่อการคิดค่าความเสียหาย
จากประชาชนในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อน"

๑. ความเป็นมา

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากราษฎรเนื่องจากการทำให้เกิดภาวะโลกร้อน โดยมุ่งดำเนินคดีกับราษฎรซึ่งมีพื้นที่ทำกินซ้อนทับกับพื้นที่ป่าต้นน้ำ พื้นที่อุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

การฟ้องร้องดำเนินคดีดังกล่าวกับราษฎร ได้เริ่มต้นฟ้องร้องในจังหวัดตรังกับจังหวัดพัทลุง ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ และล่าสุดได้ดำเนินคดีกับราษฎรที่จังหวัดชัยภูมิ ในช่วงปลายปี ๒๕๕๒ และมีแผนนโยบายที่จะดำเนินการกับราษฎรที่มีพื้นที่ทำกินในลักษณะเช่นเดียวกันนี้ในพื้นที่ทั่วประเทศ

คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งดำเนินการศึกษาภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกมาเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง และได้จัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง "การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับปัญหาที่เกิดจากภาวะโลกร้อน" เสนอต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว แต่เนื่องจากประเด็นปัญหาที่จะเกิดจากภาวะโลกร้อน เป็นปัญหาใหญ่ซึ่งทั่วโลกให้ความสนใจและร่วมมือกันเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมถึงประเทศไทยเองก็เริ่มตระหนัก ถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากภาวะโลกร้อน ดังนั้น เพื่อเป็นการติดตามผลกระทบอันเกิดจากภาวะโลกร้อนต่อการเสนอความเห็นต่อรัฐบาล คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงได้ดำเนินการศึกษาหลักการคิดค่าเสียหายจากการทำให้ภาวะโลกร้อนของ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช พร้อมจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะทางนโยบายเสนอต่อรัฐบาลต่อไป

๒. การดำเนินการ

คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการศึกษาข้อเท็จจริง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการประมวลจัดทำข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย ดังนี้

๒.๑ ศึกษาจากเอกสารทางคดี และเอกสารงานวิจัยจากสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง และของผู้ทรงคุณวุฒิและมีความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก

๒.๒ ศึกษาดูงานในพื้นที่ และประชุมร่วมกับผู้ที่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีในจังหวัดตรังและจังหวัดพัทลุง

๒.๓ จัดสัมมนาเวทีสาธารณะ เรื่อง “หลักการคิดค่าเสียหายจากการทำให้เกิดภาวะโลกร้อน” เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ณ ห้องประชุมสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อรับฟัง ร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรภาคเอกชนและประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินการคิดมูลค่าความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างความเสียหายต่อป่าในด้านต่างๆ โดยเฉพาะหลักการที่ใช้ในการคิดคำนวณค่าความเสียหายที่ทำให้อากาศร้อนและฝนตกน้อยลง

๓. สาระสำคัญและข้อวิเคราะห์

๓.๑ ข้อเท็จจริงจากกรณีศึกษา กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ได้ดำเนินคดีอาญาและคดีแพ่งกับราษฎรที่ทำสวนยางพาราในที่ดินทำกินซึ่งซ้อนทับกับพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่าและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเทือกเขาบรรทัด จังหวัดตรังและจังหวัดพัทลุง โดยฟ้องร้องดำเนินคดีกับราษฎรผู้ใดคนหนึ่งคนต้นยางพาราแก่น้ำอย่างน้อยและเป็นพันธุ์ดั้งเดิมเพื่อปลูกต้นยางพาราใหม่ ซึ่งชาวสวนยางบางรายยังได้รับการสนับสนุนการปลูกยางพาราใหม่จากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามระเบียบของทางราชการ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ได้แจ้งความเพื่อดำเนินคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายที่มีมูลเหตุเนื่องจากราษฎรที่เป็นเกษตรกรก่อให้เกิดความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๘๗ ซึ่งกำหนดให้ “ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายให้แก่รัฐตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหายหรือเสียหายไปแล้ว” โดยฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายทางสิ่งแวดล้อมมูลค่าไร่ละ ๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อปี โดยรายการค่าเสียหาย ประกอบด้วย

(๑) ค่าเสียหายทำให้อากาศร้อนมากขึ้น คิดเป็นมูลค่า ๔๕,๔๕๓.๔๕ บาทต่อไร่

ต่อปี

(๒) ค่าเสียหายทำให้น้ำสูญเสียออกไปจากพื้นที่โดยการแผดเผาของรังสีดวงอาทิตย์ คิดเป็นมูลค่า ๔๒,๘๐๐ บาทต่อไร่ต่อปี

(๓) ค่าเสียหายทำให้ฝนตกน้อยลง คิดเป็นมูลค่า ๕,๔๐๐ บาทต่อไร่ต่อปี

(๔) ค่าเสียหายทำให้ดินสูญเสีย คิดเป็นมูลค่า ๑,๘๐๐ บาทต่อไร่ต่อปี

(๕) ค่าเสียหายการสูญหายของธาตุอาหาร คิดเป็นมูลค่า ๔,๐๖๔.๑๕ บาทต่อไร่ต่อปี

(๖) ค่าเสียหายทำให้ดินไม่ดูดซับน้ำฝน คิดเป็นมูลค่า ๖๐๐ บาทต่อไร่ต่อปี

(๗) ค่าเสียหายทางตรงจากการทำลายป่าแต่ละประเภท ประกอบด้วย การทำลายป่าดงดิบ คิดเป็นมูลค่า ๖๑,๒๖๓.๓๖ บาทต่อไร่ต่อปี การทำลายป่าเบญจพรรณ คิดเป็นมูลค่า ๔๒,๕๗๗.๗๕ บาทต่อไร่ต่อปี การทำลายป่าเต็งรัง คิดเป็นมูลค่า ๑๘,๖๓๔.๑๙ บาทต่อไร่ต่อปี

กรณีศึกษาการฟ้องร้องราษฎรในจังหวัดตรังกับจังหวัดพัทลุง ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ - ปี ๒๕๕๒ พบว่า มีราษฎรถูกฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายเนื่องจากการทำให้เกิดภาวะโลกร้อนจำนวน ๑๓ ราย จำแนกเป็นศาลชั้นต้นพิพากษาแล้ว ๗ ราย และอยู่ระหว่างการพิจารณาคดี ๖ ราย

ซึ่งจำนวนผู้ที่ถูกฟ้องร้อง ๗ รายที่คดีถึงที่สุดแล้ว กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช เรียกค่าเสียหายรวม ๒๐.๓๐๖ ล้านบาท ศาลพิพากษาให้จ่ายค่าเสียหายรวม ๑๔.๗๖ ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปีจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น และหากรวมรายที่กำลังดำเนินคดี และกำลังจะฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจำนวน ๑๓ รายนั้น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช เรียกค่าเสียหายรวม ๒๕.๘๕๑ ล้านบาท

(รายละเอียดรายการฟ้องร้องปรากฏตามเอกสารแนบท้าย)

๓.๒ หลักการคิดค่าเสียหายจากประชาชนในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อนของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

หลักการที่ใช้สำหรับคิดค่าเสียหายจากการที่เกษตรกรทำให้โลกร้อนขึ้น มาจากงานวิจัย ๑๘ สถานีต้นน้ำ ใช้ระยะเวลา ๓ ปี โดยนำผลการวิจัยมาสร้างแบบจำลองเพื่อคิดค่าเสียหายตามสภาพพื้นที่

วิธีการศึกษาวิจัยมาจากการสร้างแปลงทดลองและติดตั้งเครื่องมือศึกษาเปรียบเทียบพื้นที่ป่าธรรมชาติกับพื้นที่โล่งเตียนที่อยู่ข้างเคียง โดยเลือกศึกษาป่าดิบแล้งในฐานะตัวแทนป่าธรรมชาติ ซึ่งเป็นชนิดป่าที่ครอบคลุมพื้นที่มากที่สุดของประเทศไทย ทำการเก็บวัดข้อมูลจากพื้นที่ทั้งสอง ซึ่งประกอบด้วย อัตราการเพิ่มพูนของป่า กำลังการผลิตของป่า ปริมาณน้ำฝน ปริมาณดิน

สูญหาย-ปริมาณน้ำสูญหาย-ปริมาณปุ๋ยสูญหายจากกระบวนการกักชะพังทลายของดิน เก็บวัด ข้อมูลอุณหภูมิอากาศที่ระดับความสูงที่เรือนยอด กึ่งกลางเรือนยอด ฐานเรือนยอด และที่ผิวดิน

นำข้อมูลที่ได้ซึ่งเป็นค่าความแตกต่างของแปลงเปรียบเทียบ มาตีค่าเป็นตัวเงินด้วย เครื่องมือทางด้านเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการคิดค่าชดเชยโดยตรงจากส่วนที่สูญหายไป กล่าวคือ มูลค่าหากต้องซื้อไม้และ/หรือของป่ามาทดแทนจำนวนที่สูญหายไป ค่าใช้จ่ายการนำดิน ขึ้นมาปลูกใหม่ในปริมาณที่ถูกกัดเซาะ ค่าใช้จ่ายในการนำน้ำขึ้นมาจัดพรมใหม่ตามปริมาตรน้ำที่ สูญเสียไป ค่าใช้จ่ายในการนำปุ๋ยมาใส่เพื่อทดแทนการสูญเสียน้ำจากกระบวนการกักชะพังทลาย ของดิน ตลอดจนการคิดค่ากระแสไฟฟ้าสำหรับเดินเครื่องปรับอากาศ เพื่อให้อุณหภูมิอากาศ เย็นลงเท่ากับในพื้นที่ที่มีป่าไม้ปกคลุม

ผลการศึกษาพบว่า มูลค่าความเสียหายรวม ๑๕๐,๙๔๒.๗๐ บาทต่อไร่ต่อปี แต่เพื่อความ สะดวกในการคิดคำนวณ จึงกำหนดให้เป็น ๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อไร่ต่อปี

ในการฟ้องคดีแพ่งเพื่อเรียกค่าเสียหาย เนื่องจากพื้นที่ป่าไม้แต่ละแห่งมีสภาพสมบูรณ์ แตกต่างกัน การประเมินค่าเสียหายในอัตรา ๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อไร่ต่อปี อาจสร้างความไม่เป็นธรรม จึงมีการปรับลดให้สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยสร้างแบบจำลองเพื่อให้สามารถคิดค่าเสียหาย ตามความแตกต่างของแต่ละพื้นที่ โดยมีรายละเอียดตามตารางมูลค่าความเสียหายของระบบ นิเวศป่าไม้

ตาราง : มูลค่าความเสียหายของระบบนิเวศป่าไม้

ประเภทพืชคลุมดิน	ตัวคูณ ลด	มูลค่าความเสียหาย (บาท/ไร่)		
		น้ำท่า - อากาศ	เนื้อไม้-ของ ป่า	มูลค่ารวม
ป่าธรรมชาติสมบูรณ์	๑.๐๐	๑๑๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐
ป่าเสื่อมโทรม, ไม้ยืนต้นเศรษฐกิจ, ไม้ผลรากลึก	๐.๗๕	๘๒,๕๐๐	-	๘๒,๕๐๐
สวนผลไม้ที่มีรากตื้น	๐.๔๙	๕๓,๙๐๐	-	๕๓,๙๐๐
พืชไร่, ไร่ร้าง, พื้นที่ว่างเปล่า	๐.๓๒	๓๕,๒๐๐	-	๓๕,๒๐๐

๓.๓. ความเห็นของนักวิชาการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก :
 หลักการคิดคำนวณค่าความเสียหายจากประชาชนในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อนของ
 กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

(๑) ข้อมูลและงานวิจัยความเสียหายทางสิ่งแวดล้อมที่กรมอุทยานแห่งชาติ
 สัตว์ป่า และพันธุ์พืชดำเนินการศึกษา ไม่ใช่เรื่องของโลกร้อนรวมถึงไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
 ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๙๗ แต่เป็นงานศึกษาความเปลี่ยนแปลง
 ของลักษณะอากาศหรือภูมิอากาศในระดับย่อย ซึ่งหากวิจัยอย่างรอบด้านใช้ระยะเวลาการศึกษา
 ที่มากพอ อาจจะอธิบายความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ขนาดเล็กได้ แต่ก็ยังไม่สามารถ
 ใช้เป็นข้อมูลอธิบายสภาวะโลกร้อนได้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกเป็นเรื่องภาพกว้าง
 ระดับโลก ขณะที่การทดลองทำในพื้นที่ขอบเขตจำกัด

(๒) การศึกษาเพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศที่ชัดเจน ต้องใช้ข้อมูลที่มี
 ระยะเวลาการศึกษาอย่างน้อย ๓๐ปี ดังนั้นการเก็บข้อมูลในระยะเวลาเพียง ๓ ปี ของกรมอุทยาน
 แห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช จึงเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ
 ได้ เพราะกว่า ๓๐ ปี ของภูมิอากาศเกิดขึ้นจริง จากปี ๒๕๒๐ โดยประมาณ จนถึงปัจจุบัน
 เป็นช่วง ๓๐ ปีที่อากาศค่อนข้างร้อนและมีฝนตกน้อย เป็นปรากฏการณ์ “เอลนีโญ” ซึ่งตรงกันข้าม
 กับช่วงปี ๒๔๙๐ - ๒๕๒๐ เป็นปรากฏการณ์ “ลานีญา” ฝนตกมาก สำหรับปี ๒๕๕๒ กำลังอยู่ใน
 จุดเปลี่ยนที่จะกลับไปเหมือนกับปี ๒๔๙๐ - ๒๕๒๐ หรือจะเป็นปรากฏการณ์สืบเนื่องจากปี ๒๕๒๐
 - ๒๕๕๐ และต่อขึ้นไปเรื่อยๆ เป็นปรากฏการณ์ที่เป็นข้อถกเถียงของนักวิทยาศาสตร์

อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิอาจจะสูงขึ้นและปริมาณน้ำฝนรวมตลอด
 ทั้งปีจะเพิ่มสูงขึ้นหรือไม่ จำเป็นต้องศึกษาในระยะยาวมาก แต่ละพื้นที่ แต่ละจังหวัด หรือป่า
 แต่ละป่า ข้อมูลจะมีความแตกต่างกันตามความแตกต่างของภูมิอากาศระดับแปลงทดลองถึง
 ระดับท้องถิ่น จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศต่างกันไป ทั้งในเชิงระยะเวลาของ
 การเก็บข้อมูลอย่างยาวนานต่อเนื่อง ทั้งข้อมูลในเชิงช่วงเวลาและข้อมูลเชิงพื้นที่ เพราะฉะนั้น
 แนวคิดในการใช้ข้อมูลในอดีตต้องมีความระมัดระวัง ทั้งในเชิงความยาวต่อเนื่องข้อมูลในเชิงเวลา
 และข้อมูลในเชิงพื้นที่

(๓) ข้อมูลที่ได้จากการคาดการณ์ ด้วยการใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ผู้ศึกษา
 จะใช้ข้อมูลตัวแปรหรือสมการอะไรลงไปก็สามารถทำได้ และพยายามปรับให้ตรง หรือใกล้เคียงกับ
 ค่าตรวจวัดให้มากที่สุด อย่างไรก็ตามแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ เพื่อคาดการณ์ภูมิอากาศ
 วัตถุประสงค์ไม่ได้ศึกษาเพื่อพยากรณ์ แต่เป็นการศึกษาเพื่อประเมินว่าความเสี่ยงเป็นอย่างไร

ดังนั้นการนำผลที่ได้จากการประเมินความเสี่ยงซึ่งมีตัวแปรหลายประการที่อาจทำให้ผลไม่เกิดขึ้นจริง และนำมาใช้บังคับกับเกษตรกรให้จ่ายค่าเสียหายเสมือนว่าผลนั้นเกิดขึ้นจริง จึงไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการและมีความเสี่ยงที่จะผิดพลาดสูง

(๕) ด้านการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในพื้นที่ขนาดเล็ก โดยเฉพาะประเด็นพื้นที่ป่ากับพื้นที่โล่ง ซึ่งตามปกติพื้นที่โล่งอุณหภูมิช่วงกลางวันจะสูงกว่าพื้นที่ป่า แต่ในทางตรงกันข้ามตอนกลางคืนพื้นที่โล่งจะเย็นกว่าพื้นที่ป่า เพราะฉะนั้นช่วงของอุณหภูมิสูงสุดกับอุณหภูมิต่ำสุดพื้นที่โล่งจะมีความแตกต่างมากกว่าพื้นที่ป่า แต่หากเอาอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งวัน ๒๔ ชั่วโมงมาคำนวณ ความแตกต่างจะมีไม่มากนักในทั้งสองพื้นที่

(๕) กรณีที่เมื่อมีการทำลายป่าแล้วทำให้ฝนตกน้อยลง ไม่ใช่ข้อสรุปที่แน่นอนในทุกพื้นที่ จากงานศึกษาวิจัยพบว่า ป่าบางพื้นที่เป็นตัวกระตุ้นทำให้ฝนตกมาก บางพื้นที่ไม่ใช่เนื่องจากความชื้นชื้นของป่า ทั้งในเรื่องลักษณะของป่า ลักษณะภูมิประเทศ องค์ประกอบของพืช เพราะฉะนั้นการสรุปว่า ป่าทำให้ฝนตก อาจจะไม่ใช่ทั้งหมดและไม่เสมอไป

(๖) การคายระเหยของพื้นที่ หรือการระเหยของน้ำ งานวิจัยศึกษาพบว่า การลดลงของต้นไม้ทำให้การคายระเหยของน้ำลดลงด้วย เพราะว่าการสูญเสียน้ำที่เกิดจากการคายน้ำของพืชผ่านปากใบ เป็นการทำให้สูญเสียน้ำมาก ซึ่งขึ้นอยู่กับชนิดของพืชที่คายน้ำมากหรือน้อยไม่เท่ากัน

(๗) ความเสียหายหรือความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศของโลก ไม่มีสูตรสำเร็จที่ใช้ได้ทั่วไป แม้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชจะใช้แบบจำลองให้มีความยืดหยุ่นกับพื้นที่ที่แตกต่างกัน แต่แบบจำลองที่ใช้เป็นแบบง่ายมาก ต้องมีการทำเป็นขั้นตอน และต้องเก็บข้อมูลเพิ่มอีกมาก และต้องคำนึงว่า งานศึกษาทางวิชาการว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ มีความเห็นที่แตกต่างกันมาก แม้แต่ในประเทศไทย มีกลุ่มนักวิชาการที่เชื่อว่าภาวะโลกร้อนไม่ใช่เรื่องจริงแต่เป็นวัฏจักรของธรรมชาติ ขณะเดียวกันก็มีนักวิชาการที่เห็นว่าทุกอย่างเกิดขึ้นเนื่องมาจากภาวะโลกร้อน และมีกลุ่มนักวิชาการที่คิดแบบกลางๆ มีความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากธรรมชาติควบคู่กับภาวะโลกร้อน ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องทำการศึกษาต่อเนื่อง และไม่มีสูตรสำเร็จ เพราะฉะนั้นการที่เลือกเอาเฉพาะแนวคิด หรืองานศึกษาชิ้นใดชิ้นหนึ่งมาใช้ จึงเป็นเรื่องอันตราย ยิ่งการศึกษาที่ใช้ระยะเวลาสั้นๆ ในพื้นที่ขนาดเล็กยิ่งอันตรายมาก

(๘) ค่าความเสียหายที่เกิดจากภาวะโลกร้อน ยังไม่มีการศึกษาในประเทศไทย แต่มีการศึกษาในระดับโลก ซึ่งแนวคิดในการประเมินค่าเสียหายจากภาวะโลกร้อน ไม่ใช่เพื่อคิดค่าชดเชยโดยตรง แต่ประเมินเพื่อหาต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์และจุดที่คุ้มกับการลงทุนหรือต้นทุน

ที่ควรเป็น เพื่อแก้ไขปัญหาและการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากภาวะโลกร้อน และมีการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์ที่พบผลกระทบจากภาวะโลกร้อนทั้งบวกและลบ เช่น ประเทศแคนาดา จะมีบางพื้นที่ที่อบอุ่นขึ้นและสามารถให้ผลผลิตทางการเกษตรได้มากขึ้น

การประเมินจากแบบจำลองมีข้อจำกัดค่อนข้างมาก ผลที่ออกมาพบว่า ต้นทุนความเสียหายจากภาวะโลกร้อน ในกรณีที่มนุษย์ไม่ได้ทำอะไรเลยจะอยู่ที่ ร้อยละ ๕ ถึงร้อยละ ๒๐ ของรายได้ประชาชาติของโลก ร้อยละ ๕ เป็นผลโดยตรง บวกเพิ่มร้อยละ ๒๐ จากผลเสียหายที่เกิดกับประเทศที่ยากจน เช่น แอฟริกา คนอาจจะล้มตายจำนวนมาก รวมแล้วมีมูลค่า ๕.๕ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ หรือ ๑๘๐ ล้านล้านบาทโดยประมาณ และมีผู้โต้แย้งว่าตัวเลขนี้สูงเกินจริง แต่เป็นประโยชน์ที่จะใช้เป็นฐานคิดในภาวะที่โลกมีทรัพยากรจำกัด และต้องการลงทุนเพื่อแก้ไขปัญหา ตัวเลข ๑๘๐ ล้านล้านบาท เป็นตัวเลขประมาณการ ซึ่งโลกควรจะลงทุนในการที่จะแก้ไขปัญหา

เมื่อนำมูลค่าดังกล่าวมาเชื่อมโยงกับความเป็นธรรมในระดับโลก จะพบว่า ประเทศที่พัฒนาแล้ว ลงทุนหรือทำกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อนน้อยมาก ทั้งที่ปัญหาเกิดจากประเทศเหล่านี้ เงิน ๑๘๐ ล้านล้านบาท จึงเป็นตัวเลขที่ประเทศพัฒนาแล้วควรลงทุนหรือตั้งกองทุนเพื่อแก้ไขปัญหาโลกร้อนหรือช่วยในการปรับตัวของชุมชน ในพื้นที่เกษตรกรรมที่ได้รับผลกระทบ

(๙) กรณีที่มีการทำลายป่าธรรมชาติหรือป่าปลูก ป่าก็จะปลดปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ออกมา แต่กลไกทางสากลจะไม่คิดค่าปรับจากการทำลายป่าธรรมชาติ ในทางตรงกันข้าม จะสร้างแหล่งจูงใจเพื่อไม่ให้ทำลายป่า โดยการสนับสนุนงบประมาณเพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาดูแลรักษาป่า

กรณีประเทศไทยมีอัตราการทำลายป่าร้อยละ ๑ ต่อปี หากสามารถลดอัตราการทำลายป่าให้เหลือร้อยละ ๐.๕ อัตราส่วนป่าที่ได้รับการดูแลรักษาเพิ่มขึ้น สามารถนำไปคิดเป็นมูลค่าคาร์บอนที่จะได้รับการสนับสนุนได้ อย่างไรก็ตาม การดูแลรักษาป่าที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากชุมชน การจับรางวัลในชุมชนจะทำให้เกิดความขัดแย้งจนยากที่จะนำไปสู่ความร่วมมือ เงินทุนสนับสนุนการรักษาป่าที่สมบูรณ์ให้คงอยู่ จะต้องลงไปสนับสนุนชุมชน เพราะชุมชน คือ ผู้ดูแลรักษาป่าโดยตรง ส่วนวิธีการกระจายทุนสนับสนุนชุมชน หรือ ชุมชนจะได้รับผลประโยชน์จากการรักษาป่าอย่างไร แต่ละประเทศต้องคิดรูปแบบของตนเอง

๓.๔ ประเทศไทยกับภาวะโลกร้อนและการบังคับให้ประชาชนจ่ายค่าความเสียหายจากการทำให้โลกร้อน

สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดสภาวะโลกร้อน มาจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยประเทศอุตสาหกรรม ซึ่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.๒๕๓๗ จัดให้เป็นประเทศในภาคผนวก ๑ มีพันธกรณีที่ต้องจัดทำนโยบายและดำเนินการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก

สำหรับประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่นอกภาคผนวก ๑ มีหน้าที่ให้ความร่วมมือกับนานาประเทศในการดำเนินการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แต่ไม่มีพันธกรณีที่ต้องดำเนินการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก เนื่องจากประเทศไทยมีส่วนที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนร้อยละ ๐.๖ จัดอยู่ในกลุ่มประเทศผู้ได้รับผลกระทบ

สำหรับเกษตรกรที่ทำการเพาะปลูก หรือโค่นสวนยางพาราเพื่อปลูกใหม่ ไม่ได้อยู่ในกรอบที่เป็นสาเหตุอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ หรือทำให้เกิดภาวะโลกร้อนในทางตรงกันข้าม การปลูกต้นไม้ใหม่มีส่วนช่วยลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งต้นไม้ดูดซับมาเก็บไว้ในเนื้อไม้ที่เติบโตขึ้น

การที่ประเทศไทยมีนโยบายใช้กฎหมายบังคับแก่พลเมืองของตนเองว่าทำให้เกิดภาวะโลกร้อน ในกรณีการโค่นสวนยางพาราเก่าเพื่อปลูกใหม่โดยการสนับสนุนจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งพื้นที่ปลูกยางพาราจำนวนมากที่สภาพภูมิประเทศและระบบนิเวศที่ใกล้เคียงกับพื้นที่ซึ่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ระบุว่า การกระทำดังกล่าวส่งผลให้อากาศร้อนขึ้น ฝนตกน้อยลง หากคิดมูลค่ารวมจากการโค่นสวนยางพาราเพื่อปลูกใหม่เท่ากับประเทศไทยทำให้เกิดภาวะโลกร้อนคิดเป็นเงินมากกว่า ๑๔,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ซึ่งแสดงให้เห็นวิธีคิดที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ อยู่นอกกรอบวิชาการว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก รวมทั้งอาจเป็นสาเหตุที่ประเทศอื่นจะนำไปเป็นเงื่อนไขให้ประเทศไทยมีพันธกรณีที่ต้องรับผิดชอบต่อภาวะโลกร้อนเช่นเดียวกับประเทศอุตสาหกรรม

นอกจากนี้การศึกษาของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช เป็นการศึกษาที่ใช้ระยะเวลาสั้นและข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ การวัดความร้อนเฉพาะช่วงกลางวันในอุณหภูมิระดับเรือนยอดของต้นไม้ไม่สามารถเป็นดัชนีชี้ว่า ภูมิอากาศโดยรวมร้อนขึ้น หรือการคิดค่าเสียหายที่ทำให้โลกเย็นลงจากฐานค่าไฟฟ้าของเครื่องปรับอากาศ ซึ่งล้วนแต่เป็นฐานข้อมูลที่ไม่สามารถนำมาคิดค่าเสียหายที่เกี่ยวกับภาวะโลกร้อนได้

๔. ความเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑ รัฐบาลควรเร่งดำเนินการให้มีการทบทวนงานวิจัยว่าด้วยความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อมของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากยังขาดความสมบูรณ์และไม่เป็นที่ยอมรับของนักวิชาการ โดยให้ยุติการนำผลการศึกษาวินิจฉัยดังกล่าว มาใช้ฟ้องร้องดำเนินคดีกับราษฎร และให้นำผลวิจัยดังกล่าวเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและจัดประชาพิจารณ์ เพื่อให้เกิดข้อตกลงร่วมกัน

รวมทั้งให้ใช้กรณีการจับกุมดำเนินคดีกับราษฎรที่อุทยานแห่งชาติเขาปู่ - เขาย่า และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเทือกเขาบรรทัด จังหวัดตรังและจังหวัดพัทลุง มาเป็นกรณีศึกษาเพื่อให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับองค์กรในกระบวนการยุติธรรมได้ทบทวนและใช้ผลการศึกษาวินิจฉัยที่ยังไม่มีข้อยุติทางวิชาการหรือไม่สมบูรณ์อย่างระมัดระวัง รวมถึงไม่นำมาบังคับใช้กับประชาชนของตนเอง

๔.๒ รัฐบาลควรดำเนินการให้มีการถอนฟ้องคดีแพ่งที่อยู่ระหว่างดำเนินคดีเรียกค่าเสียหายจากประชาชนที่เป็นเกษตรกร ที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนและยุติการบังคับคดีในรายที่ศาลมีคำพิพากษาแล้ว

๔.๓ รัฐบาลควรดำเนินการให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติตามนโยบายโฉนดชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการรักษาและฟื้นฟูป่า พร้อมกับแก้ไขปัญหาการซ้อนทับระหว่างที่ดินของรัฐกับที่ดินของราษฎร และนโยบายส่งเสริมให้ชุมชน ประชาชน เป็นพันธมิตรในการรักษาป่าและทรัพยากรธรรมชาติโดยรวมอย่างเคร่งครัด และต้องทำหน้าที่ในฐานะที่ประเทศไทยมีพันธกรณีทางพิธีสารเกียวโต ในการส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยทำแผนการรักษาพื้นที่ป่าและฟื้นฟูป่าภายใต้หลักการว่า "การรักษาป่าที่ดีที่สุด คือ การสร้างพันธมิตรให้มากที่สุด"

๔.๔ รัฐบาลควรส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา ดำเนินการศึกษาและพัฒนาองค์ความรู้และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยความร่วมมือระหว่างชุมชน ส่วนราชการ ภาคประชาสังคมและภาคีที่เกี่ยวข้องซึ่งมีต้นแบบการพัฒนาที่ประสบความสำเร็จจำนวนมากในทุกภาคของประเทศ

๔.๕ รัฐบาลควรมีนโยบายการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ปัญหาโลกร้อน ให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้รับทราบข้อมูลที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ สามารถเข้าใจถึงสาเหตุการเกิดสภาวะโลกร้อน ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนได้ตระหนักต่อปัญหาและร่วมมือในการแก้ไขปัญหาโลกร้อนอย่างถูกต้อง

รายชื่อชาวบ้านที่ถูกดำเนินคดีแพ่ง ตรัง-พัทลุง-กระบี่
อุทยานฯ เขาปู่-เขาย่า, เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเทือกเขาบรรทัด, อุทยานฯ หาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี

1. คดีแพ่ง เคยดำเนินคดีอาญามาก่อน จำนวน 13 ราย เรียกค่าเสียหาย 20,306 ล้านบาท (ดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี)

1.1) ศาลตัดสินแล้ว จำนวน 7 ราย เรียกค่าเสียหาย 14.76 ล้านบาท (ดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี)

กลุ่มปัญหา	ผู้เดือดร้อน	ความคืบหน้าในการแก้ปัญหา
1. บังคับคดีแล้ว	1.1) นายทิน หนูเรือง อายุ 68 ปี (27 ไร่) ถูกบังคับคดี 5,108,564 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี (คดีหมายเลขแดงที่ 30/2549) 1.2) นายวิโรจน์ สว่างรัตน์ อายุ 41 ปี (ถูกดำเนินคดี 22 ไร่ ทั้งหมด 35 ไร่) ถูกบังคับคดี 4,429,681 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี	คณะกรรมการตามคำสั่งจังหวัดพัทลุง (ผวจ. นายสุเทพ โกมลภมร) ที่ 1622/2550 ลงวันที่ 19 ก.ย.50 ได้ตรวจสอบพื้นที่ และมีมติว่าเป็นที่ดินดั้งเดิม ให้ชาวบ้านทำกิน ตามปกติ ทั้งนี้ ผวจ.พัทลุง ได้ทำหนังสือถึงกรมอุทยานฯ เลขที่ พท.0013/9398 ลงวันที่ 19 ก.ย. 50 ให้ยุติการบังคับคดี กรมอุทยานฯ ตอบหนังสือกลับมาว่าต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง
	1.3) นายอรุณ ชูรัตนกุล อายุ 50 ปี (6 ไร่) ถูกบังคับคดี 1,734,528 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี (คดีหมายเลขดำที่ 35/2551)	ผวจ.พัทลุง ได้ทำหนังสือถึงกรมอุทยานฯ
	1.4) นายเสิด แทนมาก อายุ 65 ปี (ถูกดำเนินคดี 9 ไร่ ทั้งหมด 28 ไร่ 2 งาน) ถูกบังคับคดี 1,885,001 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี	คณะกรรมการตามคำสั่งจังหวัดตรังที่ 0681/2551 ลงวันที่ 1 พ.ค.51 ได้ตรวจสอบพื้นที่ นายเสิด (1 ใน 13 ราย) ในเดือน พ.ค.51 แต่ยังไม่ได้สรุปผลการดำเนินการ ต่อมามีการบังคับคดี
	1.5) นายประพันธ์ ทองไทย อายุ 40 ปี (6 ไร่ 3 งาน) - ถูกบังคับคดี 655,446 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี - คดีอาญา อัยการสั่งไม่ฟ้อง	คณะกรรมการตามคำสั่งจังหวัดตรังที่ 0681/2551 ลงวันที่ 1 พ.ค.51 ได้ตรวจสอบพื้นที่ นายประพันธ์ (1 ใน 13 ราย) ในเดือน พ.ค.51 แต่ยังไม่ได้สรุปผลการดำเนินการ ต่อมา มีการบังคับคดี
	1.6) นางเดียม-นายเค๊ฉ่า อยู่ทอง (14 ไร่ ดำเนินคดี 4 ไร่) อายุ 43 ปี - ถูกบังคับคดี 545,366.26 บาท (รวมดอกเบี้ย เงินต้น 442,222.54 บาท) พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี	

กลุ่มปัญหา	ผู้เดือดร้อน	ความคืบหน้าในการแก้ปัญหา
	1.7) นายเหลือ สุขเสมอ อายุ 43 ปี (ถูกดำเนินคดี 4 ไร่ ทั้งหมด 6 ไร่) ถูกบังคับคดี 402,205 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี (คดีหมายเลขดำที่ 3062/2551, คดีหมายเลขแดงที่ 145/2552)	คณะกรรมการตามคำสั่งจังหวัดครั้งที่ 0681/2551 ลงวันที่ 1 พ.ค.51 ได้ตรวจสอบพื้นที่ นายเหลือ (1 ใน 13 ราย) ในเดือน พ.ค.51 แต่ยังไม่ได้สรุปผลการดำเนินการ ต่อมา การบังคับคดี

1.2) กำลังดำเนินคดี จำนวน 4 ราย เรียกว่าเสียหายประมาณ 1.332 ล้านบาท (ดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี)

กลุ่มปัญหา	ผู้เดือดร้อน	ความคืบหน้าในการแก้ปัญหา
1. จนท. ป่าไม้ มีหนังสือคำสั่งเรียกค่าเสียหาย	1.1) นายสุพจน์ เมียนโอ อายุ 40 ปี (ถูกดำเนินคดี 2 งาน ทั้งหมด 14 ไร่) ถูกเรียกค่าเสียหาย 7 หมื่นบาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี - คดีอาญาศาลตัดสินสั่งปรับ 5,000 บ. รอลงอาญา 1 ปี 1.2) นายวุฒิไกร ปานแมง อายุ 33 ปี (3 ไร่) - ถูกเรียกค่าเสียหาย 216,018 พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี - คดีอาญาศาลตัดสินสั่งปรับ 20,000 บ. รอลงอาญา 2 ปี 1.3) นายสมนึก-นางจวี สุขอินทร์ อายุ 40 ปี (18 ไร่) - ถูกเรียกค่าเสียหาย 746,232 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี - คดีอาญาศาลตัดสินสั่งปรับ 5,000 บ. รอลงอาญา 2 ปี 1.4) นายบุญจบ(โฆสม) แก้วเพ็ง อายุ 37 ปี (8 ไร่ 3 งาน ถูกดำเนินคดี 4 ไร่) - ถูกเรียกค่าเสียหาย 299,620 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี	ความคืบหน้าในการแก้ปัญหา คณะกรรมการตามคำสั่งจังหวัดครั้งที่ 0681/2551 ลงวันที่ 1 พ.ค.51 ได้ตรวจสอบพื้นที่ นายสุพจน์ (1 ใน 13 ราย) ในเดือน พ.ค.51 แต่ยังไม่ได้สรุปผลการดำเนินการ

2.) ดำเนินคดีชำระรายเดือนกันพื้นที่เดียวกัน โดยดำเนินคดีอาญาซ้ำ หลังจากศาลตัดสินคดีอาญาและคดีแพ่งมาก่อนแล้ว จำนวน 2 ราย เรียกว่าเสียหาย 4,213,703.23 บาท (ดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี)

กลุ่มปัญหา	ผู้เดือดร้อน	ความคืบหน้าในการแก้ปัญหา
<p>1. ดำเนินคดีอาญาซ้ำ หลังจากศาลตัดสินคดีอาญาและคดีแพ่งแล้ว</p>	<p>ผู้เดือดร้อน</p> <p>1.1) นายวิง เพชรน้อย อายุ 49 ปี (13 ไร่) - สภ.อ.ศรีนครินทร์ มีหมายเรียกสอบสวน - ถูกบังคับคดี 2,540,963.16 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี (คดีหมายเลขดำที่ 816/2550)</p> <p>1.2) นางกัญญา ชัยทอง อายุ 43 ปี (11 ไร่ ดำเนินคดี 8 ไร่) - สภ.อ.ศรีนครินทร์ มีหมายเรียกสอบสวน - ถูกบังคับคดี 1,672,740.07 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี (คดีหมายเลขแดงที่ 86/549)</p>	<p>ความคืบหน้าในการแก้ปัญหา</p> <p>คณะกรรมการตามคำสั่งจังหวัดพัทลุง (ผวจ. นายสุเทพ โกมลภมร) ที่ 1622/2550 ลงวันที่ 19 ก.ย.50 ได้ตรวจสอบพื้นที่ และมีมติว่าเป็นที่ดินดั้งเดิม ให้ชาวบ้านทำกินตามปกติ ทั้งนี้ ผวจ.พัทลุง ได้ทำหนังสือถึงกรมอุทยานฯ เลขที่ พท.0013/9398 ลงวันที่ 19 ก.ย. 50 ให้ยุติการบังคับคดี กรมอุทยานฯ ตอบหนังสือกลับมาว่าต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง</p>

ที่ สศ ๐๐๐๑/ ๑๐๐

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐
อาคารรวมหน่วยราชการ ชั้น ๒ และ ๓ กทม. ๑๐๒๑๐

๒๘ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง "การดำเนินการของรัฐต่อการคิดค่าความเสียหายจากประชาชนในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อน"

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน ๑๐๐ ชุด

ตามที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ได้มีมติเห็นชอบให้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง "การดำเนินการของรัฐต่อการคิดค่าความเสียหายจากประชาชนในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อน" ต่อคณะรัฐมนตรี นั้น

ในการนี้ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงขอนำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะดังกล่าว เพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวเยาวลักษณ์ สุขวิวัฒน์พร)

รองเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
รักษาราชการแทนเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โทร. ๐-๒๑๔๑-๓๑๘๗ , ๐-๒๑๔๑-๓๒๘๗

โทรสาร ๐-๒๑๔๓-๘๗๑๐